

A brigád kultúrfelelőse felhorkant, hogy micsoda demokrácia az, ahol mindig őt állítják pellengérré, csak azért, mert a dolgozók iskolájában is eltanácsolták. Simon Béla azonban megnyugtatta, példái nem személyekre irányulnak, csak lehetőségekre, melynek behelyettesítését mindenki önmaga is elvégezheti.

Simon Béla ezek után visszavonult irodájába. Határozott és a kellő időben történt intézkedése az embereket minden kétséget kizáróan megnyugtatta. Morgás nélkül indultak a hetedik emeletre, amire célprémium beígérése nélkül még nem volt példa Simon Béla rövid pályafutása alatt. Újból nekigyürköztek a munkának, ezúttal a megfogadott gondossággal.

Simon Bélát azonban továbbra is aggasztotta, hogy az igazi okot nem sikerült felderítenie. Pedig alaposan kifaggatott mindenkit. Néhány szabálytalanságra és gondatlanságra fényt derített, ám ezek összességét sem tartotta elegendő oknak.

Elhatározta, hogy távlatokból vizsgálja meg a kérdést, ez mindig segít. Ilyen meditációnak köszönheti a diplomáját is.

A lépcsőházból rajta kívül ketten érettségiztek; Szabó Laci, akinek szülei gyári munkások voltak és Pálfay Zsolt. Az ő apja gyakran szerepelt a tévében, de Zsolt nem tudta megmondani, mi is a valódi foglalkozása.

Szabó Laci két ponttal kevesebbet szerzett a felvételin, de bekerült, mert szülei foglalkozása miatt nem kerülhet hátrányos helyzetbe. Pálfay Zsoltal azonos pontszámot ért el, a mindig magabiztos és elégedett fiút fölvevették, hiszen apja fontos közéleti tevékenységet folytat és „a gyerekben is van valami”. Simon Bélának azt ajánlották, hogy ne csüggedjen, érdemes tanulnia, csak kicsivel jobban össze kell szednie magát.

Simon Béla azonban szívből utálta a fölösleges erőfeszítéseket. Abban nem reménykedhetett, hogy a középszerű értelmiségiek életét élő apja a közeljövőben az ország figyelmének középpontjába kerül. Ahhoz sem volt kedve, hogy újra hátrányos pozícióból induljon. Így vállalva a kiátkozást, visszautasította a szülői jó tanácsot, nem ment rajzolónak a jól jegyzett tervezőintézetbe, ahol apja barátja osztályvezető volt. A 24-es építőipari vállalatnál helyezkedett el segédmunkásként. Csatlakozása a Magyarország összlakosságának 56 százalékát kitevő hátrányos helyzetűekhez teljes sikert aratott. A felvételi vizsgán jelenlevő főiskolai KISZ-megbízott gratulált, hogy segédmunkás létére sok értelmiségi származású fiatal is meg-

szegyenítő tudásra tett szert. Noha egy ponttal kevesebbet ért el, mint tavaly, tudta, hogy fölveszik. Túl sokat nem tanult, bízott a papírformában és azt sem írta be a jelentkezési lapra, hogy tavaly már próbálkozott.

Nem voltak nagyratörő ambíciói és az újabb atyai intellektus ellenére ösztöndíjszerződést kötött a 24-es építőipari vállalattal, hogy diplomázás után náluk helyezkedik el építésvezetőként.

Simon Béla tehát jogos reményekkel vállalkozhatott a mediációra.

Szakkönyvek között kotorászott, de ilyen esettel nem találkozott. A leírások tanúsága szerint mindennek karikacsapásként kéne haladni. Ha nem akadozik a szállítás és eső is kevesebb esett volna, már a belső munkákat végeznék, ahogy az a nagykönyvben meg van írva.

Simon Béla rájött, hogy az alapoknál kell kezdeni a vizsgálódást. A Hegesztési ismeretek című vékonyka kiadvánnyal kezdte. Többszöri átlapozás után talált a lap alján egy apró betűkkel szedett szövegrészt. Az azonban az első látszattal ellentétben használhatatlannak bizonyult. Feltett kiemeléssel ugyanis ott állt zárójelben, hogy a *nyugati melegponti csatlakozások alapvetően más technológiai berendezkedésének mellékjelensége.*

Kedvetlenül a sarokba dobta a könyvet. Pedig azonnal cselekedni kell. A titkárnővel felhívatta a panelgyár szállítási részlegének vezetőjét, Pallai Gézát.

— Hogy állunk a szállítással, Pallai elvtárs? — tapogatózott óvatosan.

— Elnézést, volt egy kis zökkenő, de már útnak is indítottuk a késedelmes szállítmányt — mentegetőzött Pallai.

Ez ugyan erős túlzás volt, jó, ha ebéd után kezdhetnek rakodni, de majd megbeszéli a sofőrökkel. Legjobb, ha azt hazudják, hogy váratlanul lezárták az utcát, vagy egy rosszul parkoló úrvezető miatt nem tudtak ráfordulni a Kökényesi útra. A vonal végéről hangos sóhaj érkezett.

— Olyan nagy galibát okoztunk, Simon elvtárs?

— Gondban vagyunk. Pallai elvtárs. Egy nyitva felejtett slag alámosta a toronydaru sinpárját, nem tudnának lemáházni az emberek.

— Hát akkor mit tegyünk — kérdezte Pallai ügyesen begyakorolt, kétségbeesett hangú színleléssel.

— Visszaküldeném a fuvart és szólok, ha rendbe hozták a sít — ajánlotta Simon Béla. — Nagyon elázott ugyanis — tette hozzá és arra gondolt, hogy a sofőrökkel valahogy meg kell egyeznie.

— Kínos ügy, roppant kínos, nem is tudom hirtelen, hogy számoljam el a visszafuvar. Ugye, a szigorított körülmények között... — dörögött Pallai Géza.

— Hálásak lennénk a szívességéért, elvtársam — mondta határozottan Simon Béla.

— Várjon csak! — csapott homlokára Pallai Géza. — Tartsa a vonalat!

Két perc múlva, miután elolvasta a Népszabadság apróhirdetéseit, ziháló hangon szólt a kagylóba: — Nagy mázlisták maguk, Simon elvtárs! A fiúk szerencsére elcsesztek az időt a tankolással, még itt találtam őket. A kutya úristenit, micsoda szerencsés egy társaság maguk, elvtársam!

★

Mivel hiába is makacszkodtak a hetedik emelet hegesztéseivel, Simon Béla döntő lépésre szánta el magát. Felkereste gondjával László Ferenc párttitkárt. Előadta a históriát és óvatosan utalt a Hegesztési ismeretek apró betűs megjegyzésére.

László Ferenc elnéző türelemmel hallgatta a beszámolót és annyit rögtön megjegyzett, hogy Simon Béla téves úton indulna el, ha a kelleténél nagyobb jelentőséget tulajdonítana a Hegesztési ismeretek megjegyzésének.

A pártvezetés nevében máris kijelenthetem, élesen el kell határolni magunkat attól, hogy párhuzamot vonjunk a két jelenség között. Az egyik bizonyítottan az eltérő technológia káros és végleges soha ki nem küszöbölhető jelensége, míg a másik... Nos, a másik gondosabb vizsgálatot igényel. Természetesen műszaki vizsgálatot, melynél figyelembe kell venni a technológia eddigi eredményeit. És mondd csak, Simon elvtárs, az emberek között milyen a hangulat?

— Nem is tudom. Biznak a technológiában, de a munkásközvéleményt természetesen komolyan foglalkoztatja az eset.

— Meg kell őket nyugtatni! Tarts előadást! Nekem ugyanis elég gondot okoz a kérdés műszaki vizsgálata.

Megegyeztek, hogy két nap múlva László Ferenc tart előadást. A technológia eredményei és aktuális problémakörei címben állapodtak meg. — A szocialista brigádok tagjainak természetesen kötelező a megjelenés, Bélám. Ennek végrehajtása a te reszortod lesz — Másnap László Ferenc bizalmas beszélgetésre rendelte be Simon Bélát.

— Kedves Simon elvtárs, rendkívüli bejelentésem van. Tá-jékoztattam az ügyben és a legfelsőbb helyről kaptam eligazítást. Mint arról beszámoltak, ügyedhez hasonló eset az utóbbi időkben már máshol is előfordult, legmagasabb szinten kellő ideje foglalkoznak az új jelenség vizsgálatával. Bár sajnos, még koránt sem sikerül az ügy végére járni, felhatalmazást kaptam, hogy rendkívüli bejelentést tegyek. Munkágyűlést szerveztünk, a sajtó, a rádió és te-

Zalán Tibor

Orgonavirágzás

Ez a hajnali eső véres már
A telefonomban laksz
minden beszélgetésembe beleszölsz
minden mondatomat állítmányig vetközteted
Rosszkezdéssel együtt lehallgatnak téged is
Azt mondd: orgonavirágzás az agyamban terjedő iszonyat
Mert mikor elmész egy vágóhíd fényei gyúlnak
vörösén koponyámban s szememen át
elfolyik a vérem — mikorra visszaérsz
Ez így van jól mondd nyugodtan így rendeltetett
darázs falja szívet ki véremmel éjszakázik
És hallgatva a hátam mögé állsz
mikor a redőny pengényi rései közül figyelem
eljönnek-e értem Elmennek-e értem Hajnal van

Északi levelek II.

Peer Gynt

Babacsörgő-romok között vergődöm át az éjszakán
Virrad — hónaljdban besötétedik
Múlhatatlan szerelemszagodban távolodom